

Nepostradatelní

Milí páni ministranti, když si představím, jak takový ministrant potká biskupa, říkám si, že si možná může myslet, že on v té mitře a v tom solideu snad chodí i spát. Protože když se setkáváme při nějaké liturgii nebo při slavnosti, kde vy jste ta nepostradatelná pomoc, aby se liturgie vůbec zdařila, já tam jsem jako biskup většinou s mitrou, s berlou, ve slavnostním ornátu. A všechno se pak točí kolem toho, kdy se má mitra nasazovat nebo sundávat, kdy mám mít solideo a kdy ne.

Ale chtěl bych vás ujistit, že tato část mého života vlastně vůbec není až tak zásadní, co se týká kontextu mého celoročního programu. Samozřejmě, setkat se s Kristem při mši svaté a při liturgii je něco, co je radost nejenom pro ministranty (jak doufám), ale i pro mě, pro biskupa. Nicméně biskup jako normální člověk prožívá i spoustu zcela jiných věcí. Vedle liturgie mám také mnoho organizačních povinností spojených s mým úřadem. Člověk musí vyřizovat různou korespondenci a potkat se se spoustou lidí, kteří chtějí, abych přijel tam či onam, abych něco otevřel nebo požehnal nebo se něčeho jenom účastnil. Potom se také musím potkávat s mnohými lidmi, kteří třeba chtějí na biskupství pracovat nebo nějakým způsobem s biskupstvím spolupracovat...

A to všechno jsou věci, ve kterých určitě nejsem v mitře ani v solideu, ale v obyčejném saku s košíčkem a s malým pektorálem, který zdůrazňuje, že to všechno, co člověk dělá, není jenom radost, ale někdy i kříž.

Nicméně život biskupa není jen práce a oficiálnosti, ale přiznám se, že se docela intenzivně snažím, abych taky žil zcela obyčejně, abych měl čas vyjít

TOMÁŠ HOLUB, BISKUP PLZEŇSKÝ

ven jenom v tričku a mohl si zasportovat nebo vylézt na nějakou horu nebo se projet na kole či na koloběžce, kterou mně darovali moji farníci v minulém roce, anebo si někde sednout s knížkou a jen tak se dívat do dálky, protože jsem třeba zrovna strašně utahaný.

Tohle všechno dělá biskup a já doufám, že se někdy potkáme i v situacích, kdy kolem vás proběhnu nebo projedu na kole, a vy řeknete: „Jé, to je otec biskup,“ jak se mi to stalo oheďdy v Plzni, když jsem jel na koloběžce na návštěvu ke svým známým. Ten člověk, který mi to řekl, byl trochu v podroušeném stavu, protože vypadl z jedné hospody. O to bylo milejší, že mě vůbec poznal. Vy mě třeba poznáte, i když nebudete podroušení.

Foto: lassedesignen - Adobe stock, Václav Vlach - Člověk a víra

Obsah

- **SPOLEČNÉ STRÁNKY**
- Nepostradatelní.....2
- Já, já, já, jenom JÁ.....2
- Chceš-li mír, buduj přátelství.....4-5
- **STRÁNKY PRO MAZÁNKY**
- Ve jménu odvahy.....6-7
- Kdo to je?.....8
- Postupně.....9
- **STRÁNKY PRO MAZÁKY**
- Misionář.....10
- Statečnost nebo zbabělost.....10
- Neobvyklé domy.....11
- Ferda Kuliferda.....12
- Sportovní aplikace.....13
- **STRÁNKY PRO BORCE**
- Jít proti proudu.....14
- Nahněvaný Ježíš a fíkovník.....15
- Nevidomý kutil.....16
- Bolest Církve.....17
- **SPOLEČNÉ STRÁNKY**
- Eucharistické manželství.....18
- Město mrtvých.....19
- Automobilky L.....20

Ročník XXII; číslo 10 (196); vydáno 30. 9. 2018; uzávěrka soutěží 20. 10. 2018; vychází 11x ročně; náklad 4 600 výtisků; vydává Spolek Tarsicius, Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec n. N.; IČO 26583216; web: www.tarsicius.cz; e-mail pro objednávky: objednávky@tarsicius.cz; e-mail do redakce: redakce@tarsicius.cz; šéfredaktor: Štěpán Pospíšil; redakce: otec Jiří Kaňa, Marika Pavienská, Jan Lukeš, Zbyněk Pavienský; titulní foto: Pavel Kobysch - Adobe stock; Vydavatelství IN s.r.o. – tel. 480 023 407 – objednávky, změny, (Emilka Šilhánová, Martina Kupcová); jazyková spolupráce: PhDr. Alena Palčová, Lucie Pánková; grafická úprava a sazba: Petr Hudeček; tisk: VH print; MK ČR E 7944, ISSN 1212-091X. Číslo účtu pro dobrovolné finanční dary: 22 00 03 25 24 / 2010. Náklady na jeden výtisk včetně poštovního přibližně 35 Kč. Neprodejné.

VELKÉ GRATULACE

V tomto měsíci se v sobotu 20. října bude děkovat, a to hned za několik událostí v životě otce biskupa Jana Baxanta. 23. června oslavil 45. výročí svého kněžského svěcení. Nyní 4. října 10. výročí jmenování diecézním biskupem (svěcení pak přijal 22. listopadu). A 8. října má 70. narozeniny. Přejeme otci biskupovi Boží požehnání, ochranu Panny Marie, sv. Jana Evangelisty a sv. Dominika. Kéž mu dobrý Bůh dá vše potřebné k jeho náročným a zodpovědným službám v církvi.

Foto: Petr Macek - Člověk a víra

Já, já, já, jenom JÁ

Miloš: sympatický, přirozeně komunikativní, všude je ho hned plno, je středem pozornosti. Vtipný a šarantní. Probírali jsme nějaké zajímavé téma, když do diskuze vpadla rozrušená Eva. Její lásce (rozuměj Romanovi) diagnostikovali „eresku“ (rozuměj roztroušenou sklerózu)!

Co to pro chlapce znamená, dá se to léčit? Jaké jsou možnosti a vyhlídky...? Lékaři dovedou také pěkně vystrašit. Když jsme ji vyslechli, Miloš, můj kolega a diskutér, najednou změnil rétoriku a rázně prohlásil: „Pust’ ho k vodě, takový život si nezasloužíš, pro tebe roste jiný kvítí...“ a vše zakončil kategoričnou větou: „Takhle já bych v žádném případě nechtěl trpět. To bych si radši vzal život, než bych byl na vozíku nebo odkázán na pomoc druhých.“

Eva odešla uplakaná. Miloš se pokusil nenuceně pokračovat v diskusi, ale ta vážla. Šli jsme raději po svých. Evy mi bylo líto, Milošova řeč byla tvrdá. Ale na druhou stranu, nechtěl on jí vlastně

pomoci? Evu chtěl zbavit trápení – rozejdi se s nemocným – a zároveň nabídl „řešení“ nejisté budoucnosti Romana – to si raději vezmi život, než bys trpěl. Nikdo přece nechce trpět, člověk není stvořen pro utrpení. Miloš nabízel řešení s cílem nedorozumění, bolest a trápení. Máme proto raději nikoho nemilovat?

jako důsledek hříchu, který nikdy nepůsobí izolovaně, který se vždy dotýká druhých, i (a právě) těch nevinných.

To, k čemu jsme stvořeni, je láska. Život nachází smysl, jestliže milujeme. Milovat druhého však přináší často nedorozumění, bolest a trápení. Máme proto raději nikoho nemilovat?

Chceš být šťastný? Nemusíš být vtipný ani inteligentní. Přestaň jen myslet jenom a jenom na sebe (a své bolestivosti) a miluj! Když budeš skutečně milovat, budeš trpět hodně. Ale zjistíš, že z lásky a pro lásku je jakékoli utrpení sladké.

Nebot’ tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný (Jan 3, 16). A On nám říká: Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží. (Mt 11, 29–30)

OTEC MAREK MIŠKOVSKÝ

BARVÍNEK

V říjnu oslaví naše republika 100 let, a proto vás, holky a kluci, zveme na oslavu. Těšíme se na vás každé úterý od 16 hodin na Radiu Proglas.

- 2. 10.** Budeme pátrat po stopách svatého Vojtěcha, patrona nejen Čech, ale i Polska.
- 9. 10.** Pozveme vás k oslavě svátku svatého Prokopa, českého patrona, který nás zavede mezi poustevníky a mnichy.
- 16. 10.** Vítejte ve společnosti svatého Jana Nepomuckého, patrona českých zemí, vod a bezpečného putování.
- 23. 10.** Budeme si povídat o mamince, patronce rodin a pečovatelce o nemocné, svatě Zdislavě z Lemberka.
- 30. 10.** Připomeneme si díl věnovaný spolupatronům Evropy, svatým Cyrilu a Metodějovi.

Prostě - oslavte společně s námi při poslechu Barvínku narozeniny naší republiky.
Zatím ahoj! Vaše Simona a Romana.

